

Justitsministeriet har ikke bemærkninger til Advokatnævnets udtalelse.

Ad spm. nr. S 3097

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Frank Aaen i folketings-samlingen 1996-97 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 8851, lød således:

Til justitsministeren (21/8 97) af:

Frank Aaen (EL):

»Mener ministeren, at Advokatnævnet er egnet til at træffe afgørelser i sager om etik, eller er nævnet kun egnet til at træffe afgørelser i sager om salær og dårlig rådgivning af klienter etc.?«

Supplerende svar (8/10 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Disciplinærsystemet for advokater blev i hovedsagen indført ved retsplejeloven af 1916, hvor der blev etableret en organisation, som alle sagførere skulle være medlemmer af, og som havde en udstrakt disciplinærmyndighed.

Reglerne herom byggede på udtalelserne fra den 2. proceskommission, som afgav betænkning i 1876. Ordningen, hvorefter sagførersamfundets myndigheder havde enekompetence til at ikende sagførere disciplinære straffe, havde navnlig sin begrundelse i at sikre standens uafhængighed af statsmagten.

Det kom samtidig til at fremgå af retsplejeloven (§ 143), at advokater i deres forhold som sådanne skal holde sig lovene efterrettelige og i deres advokatvirksomhed undgå alt, hvad der ikke kommer overens med den hæderlighed, nøjagtighed og pålidelighed, som en offentlig beskikket sagfører altid må udvise.

Retsplejelovens regler om advokater er ændret flere gange siden lovens første ikrafttræden i 1919. Grundprincipperne i reglerne om advokatmyndighederne og deres disciplinærmyndighed har imidlertid stort set været uforandrede.

Ved lov nr. 277 af 9. juni 1982 blev der gennemført en revision af retsplejelovens bestemmelser om udøvelse af advokatvirksomhed.

Lovforslaget blev udarbejdet på grundlag af betænkning 871/1979. Ved loven blev det blandt andet bestemt, at Advokatnævnet skulle bestå af dommere (formandskabet), advokater og personer, der ikke er advokater. Advokatnævnet bestod tidligere udelukkende af advokater.

Der blev endvidere foretaget en ændring af den tidligere gældende § 143, der som § 126 fik følgende ordlyd:

»§ 126. En advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Advokaten skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tillader. Sagerne skal fremmes med fornøden hurtighed.

Stk. 2. En advokat må ikke kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Stk. 3. En advokat må ikke uden for sin advokatvirksomhed i forretningsforhold eller i andre forhold af økonomisk art udvise en adfærd, der er uværdig for en advokat.«

Disse regler er fortsat gældende.

I bemærkningerne til forslaget er vedrørende § 126, stk. 1, anført følgende:

»Ifølge bestemmelsen i stk. 1 skal en advokat udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Ved god advokatskik forstås den adfærd som gode og omhyggelige, fagligt kompetente advokater udviser, og som opfylder de faglige og etiske krav, der må opstilles på grundlag af lovgivningens regler om advokaters funktioner.

Det nærmere indhold af begrebet »god advokatskik« vil som det anføres i advokatudvalgets betænkning side 59 være afhængig af den til enhver tid rådende opfattelse, således at kravene til advokaters adfærd må tilpasses ændringer i samfundsforholdene og deraf følgende ændrede arbejdsopgaver for advokaterne. Begrebet rummer dog en fast kerne af normer, der vil være gældende til enhver tid. Foruden de krav, der udtrykkeligt er angivet i selve bestemmelsen, vil begrebet »god advokatskik« navnlig omfatte krav om hæderlighed, nøjagtighed og pålidelighed, således som det følger af den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 143.

Den nærmere fastlæggelse af indholdet af »god advokatskik« i forskellige relationer vil blive foretaget af Advokatnævnet i forbindelse med afgørelser af disciplinærsager, der indbrin-